

Elk artikel, column of onderzoek naar overgewicht ergert mij te pletter. De commercie heeft het al een beetje begrepen, want steevast krijg ik van die geruststellend bassende, ietwat brede meneren op me af (en breed slaat dan wel op de peccs, maar niet in de **fitness**-zin van het woord). Te spreken van: dat doe ik, maar niet van harte: het moet omdat het **moet**. Ik draag graag **bretels** en vind die praktisch in het gebruik. In een Aygo wil ik nog niet dood aangetroffen worden en een Lada, Thema of Sonata van 14 jaar oud zou ik nog eerder overwegen ondanks dat de Aygo technisch, wat betreft in-de-markt-gezet-woorden en in casu restwaarde een fatsoenlijk concept is. Ik ben ook van mening dat de **auto's** steeds **kleiner** worden (maar de BMW 3 groeide van 4.35 naar 4.52 (en van 24.750,50 gulden naar 37.850 euro¹) **ik kook** voortreffelijk, helaas is de waardering daarvoor tanende (in de jaren '70 man, je was al en heel kereltje als je biefstuk in kruidenboter kon maken met het kookboek erbij), en vind dat leuk. Ik heb **rugklachten** (ik heb de afwijking die Cobain ook had (alleen het noopt mij niet tot gitaarspelen op mijn rug) alleen bij mij erger (grapjurk. Oh, dat deed ie ook nog: jurken dragen. Bij zo'n gagagoeneehoebawappie typie is een dochter fiksen misschien juist niet de therapie. Ach, kweetetookniet. Hij was niet te redden, denk ik. Arme Courtney, in de muzibiz krijgen vrouwen overal maar de schuld van, bah). Oh, op **floddergejurkte taillelozen** val ik best (vooral pagina 51 van de ullapopke. Die naam! Schanulleke-variantie: ik zweer het. Goede handel trouwens, van Dalipassage via Heuvelpoort naar Breedstraat, van Thun tot Xanthi en Lausanne BelgiëKuweitPolenRuslandHongarijeQat-arEgypte). Ik **snoep** graag. Ik heb één iets mindere hart**klep**. Ik wil dat **Edo Brunner** doorbreekt en dat wordt wel es tijd ook. Ik vind Obelix een personage met gerafelde kantjes; Asterix daarentegen een wiseguy met Villagepeoplesnor (en dan nog die Tinkerbelle, en die heet dan Idee fixe, jaja, what's in a name (en moet je nagaan, Paris Hilton was nog niet eens geboren toen A&O geschreven werd). **En, inderdaad, op Paris' beenderige excuus voor een kont val ik dus niet** (verder is ze wel lief).

Ik heb het moeten ondervinden

ik ben een dikke man

Dikke man Sara Kroos vertelde eens dat motorvrouwen die hun helm afdoen dat niet expres op een flirterige manier doen. Of ik het *daar* helemaal mee eens ben, weet ik niet. Als ze het heeft over de koekie-waus hysterica kan ik met haar meevoelen, dat de interesse naar extraverte vrouwen versus de introvertere onevenredig verdeeld is. En uit het vervolg van de hysterica column valt op te maken, dat die uitbundigheid geen lakmoes is voor een leuk mens. Want -deze anecdoten heeft een reden-moet de dikke man zijn lichaamstaal nu vergroten, of is hij al erg aanwezig? En hoe vertaal ik dat naar de dikke man met een BMI van 18.9 (maar da's wel weer erg egocentrisch).

HET RHP ARCHIEF² zou niet de belangrijke rol kunnen opeisen die hij opeist (heeft u dat ook? Dat personificaties lastiger lezen als ze claimedrag vertonen? Geestesoog/boekenkast/vuistoptafel) (en veel haakjes in een tekst raadt men ook af) ..

.. als we hier niet een boekje over hadden. Hertenveulenbeen, wapperhand, stuiterboezem: het ballerinalijf is per definitie

1 320 1979 vergeleken met de 320 in 2008. Maar: je hebt nu wél een viercilinder in plaats van een zescilinder en 6 versnellingen in plaats van 4 (de wereld volgens BMW. Freude am Fahren is de slogan bij de Beieren, wist u dat?). Autokampioen jaarboek merkt zuinigjes op dat het dashboard breder lijkt door de kleurkeuze .. de tactiek van het fruikompliment. Inderdaad een tijdschrift dat de eerste 2 drieseries bewust heeft meegemaakt.

De feestdagen 2008 vond men een PR moment, want die folder viel bij Geachte Mevrouw Ik in de bus.

2 Heb ie hem weer. De hysterica-column-uiteerst actueel onderwerp- vindt u in de Viva. Die van vorige week nummer 14 featured (vanwege de reportage met tuttenjurkjes uit de jaren 50?) overigens een Sara die klaagt. Hé: da's nieuw en gezien haar oevre overwacht.

flirtig. Dat is zeker. Zittend of leunend komt de obiseet wat slaperiger over; niet in beweging te krijgen. Alert op zijn. Mogen de vrouwen even de oren spitsen, want veel lichaamstaal in vrouwensferen pakken zeer goed uit voor haar. Decolleté als eerst vanzelfsprekend, maar de belangrijke rol van kleding en de gedoetjes met de wapperende haren bieden meer dan genoeg uitkomst. Hakken voor de lengte en een taille suggereer je zonder morren; geen nonverbaal probleem of het is oplosbaar en wegpoetsbaar.

Maar dan het gedeelte dat over mannen gaat, in 500 signalen en hun betekenis. Dat zijn am Ende toch variaties op de cowboy. Van breed gegrond tot Ik Maak Geen Grapjes: in alles werkt het kegelvormige lichaam tegen. Breed staan is niet breed maar wordt een parodie; in de plooiën van de vlezige snoet gaat de strenge boodschap verloren.

In het regiecommentaar van Dennis P. bewondert men zijn beweeglijke fysiek: het was dé keus als acteur. Het lichaamstaalnaslagwerk (goed scrabblewoord) is dat oneens met de cineast. Bijna huppelig loopt Dennis P. langs de bureaus en it wasn't me I swear is in die film zijn favoriete tekst ..

Bewijst Dennis P. daarmee niet mij stelling? Alles wat een kleuter in stelling brengt aan moois -qua nonverbaal- brengt je heel weinig op de werkvloer. Als gezegd: in het verkoopvak zou dat nog het makkelijkst aansluiting vinden. Zou, want in de praktijk beschouwen weinig werkgevers de verkoopafdeling als een plek voor R&D (zeg maar).

Ze gaan op zeker. R&D overigens, treft u in Nederland navenant weinig aan. Wel hebben we buitengewoon prijswinnende universiteiten; als een Alexander McQueen kortom loopt iedereen met ons weg (nou nog geld leren verdienen).

zo dat is er ook weer uit

Is dit waar? Een rondje door de startersgidsen 2007 – 2009 van Intermediair bevestigt. Eén eventueel als wat mollig te kenschetsen vrouw. Eén keer hamsterwangen bij het waterschap en bij Movares een meneer met de handen in de zakken en de Jamai-blik (zeker drie onderwerpen in het lichaamstaalnaslagwerk). Een anorectische met lethargieblesk naast de tekst "daar krijg je energie van," verdient punten om wille van de ultieme consequentie ervan. Weinig reclamemakers zouden het je na-durven.

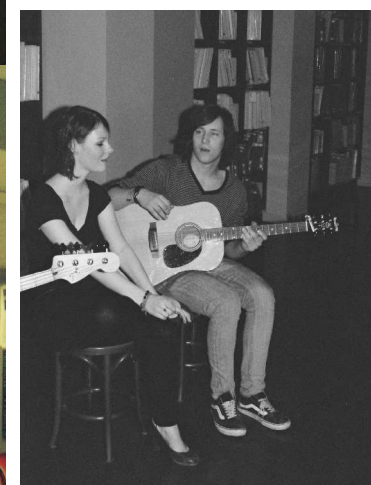
Maar inderdaad, de werkelijke taboes zijn de 55+ vrouw met grijs haar (1 in de 3 boeken samen, op de achtergrond) en dus de kerel met overgewicht (nul). Overigens versierde Tiger Woods nog een fullpage advertentie .. dat op zeker gaan van de ondernemers kan dus nog best heel *relatief* zijn.

In de rubriek baan-die-bij-je-past treffen we bij innovatief overigens deze branches aan: R&D van multinational (goed zoeken, vent), ict-ontwikkeling (*huh?* Integer overflow attempt to divide by zero? Is dat nieuw, programmeren?), start-ups (aanklooiën is geen innovatie die je CV opsiert, believe me, been there done that en zéker starters met zelfs maar de minste pretpakkettsuggestie in hun CV moeten dat beslist niet doen op straffe van ernstige imagoschade) en reclame (alleen, volgens de reclame zelf niet, in kwestie spiegel samenleving en vrouw als lustobject bijvoorbeeld. In dit geval, vrees ik, is reclame betrouwbaar).

Een tweede observatie, kortom, is dat een vrije geest in het bedrijfsleven moeite zal hebben te landen, tenzij directeur. En omdat je zeker ook als directeur gedisciplineerd zult moeten zijn, is in een startersgids in het licht van het hoge onderwijs waarin niet zo heel veel wordt gedaan aan discipline tenzij -zelf, deze tweede observatie an sich geen slecht nieuws. Werken is weinig inspiratie en veel transpiratie.

Hetgeen ons terugbrengt bij de fitness, de tailleloze en de hobbykook: de dikke man. Wat te doen met dit vers verworven zelfinzicht?

Terwijl ik daarover nadenk, mag u intussen genieten van Elze van The Vlegels want lichaamstaal -geef toe- daar horen toch plaatjes bij.

En verder .. Roel (gitaar) en Nienke (basgitaar). Nadine was er niet; de drummer annex mascotte ook niet..